

Velkommen til 'Ugens spørgsmål og svar'

I 'Ugens spørgsmål og svar' svarer DBIs undervisere på spørgsmål om den kristne tro. Et spørgsmål med tilhørende svar pr. uge. Find det på DBIs facebook side hver mandag. Følg med og smid endelig en kommentar eller bemærkning i kommentarfeltet, hvis du sidder inde med et spørgsmål

I denne uge spørger vi Carsten Elmelund:

Ofte har jeg hørt, at Gud i GT er vred, mens han i NT er kærlig. Hvorfor kan nogle få det indtryk og hvad er den "rigtige" sammenhæng?

Carsten Elmelund Petersen, lektor i systematisk teologi, svarer:

Problemet er formentlig opstået som en fejllæsning af ordet fra Johannes 1:17: "loven blev givet ved Moses og nåden og sandheden kom med Jesus Kristus"

Det skal læses i en sammenhæng og helhedsforståelse med at hvad der står i Bibelen. Hvis man løsriver det går det galt.

Guds vrede er problemet

I denne verden er der mange, der er vrede på Gud over den modgang og lidelse, som de møder i livet.

Vi kristne har det vanskeligt med vreden på en anden måde. I NT advares ofte imod at lade vores vrede få frit løb eller tage overhånd (2 Kor 12:20; Ef 4:26; Kol 3:6; 1 Tim 2:8). Vi skammer os derfor over at være vrede og siger i stedet, at vi er frustrerede, når noget går os imod. Psykologerne siger, at vrede er en både naturlig og nødvendig mekanisme i menneskelivet. Når der er mennesker, der opfører sig krænkende og grænseoverskridende, er vreden en berettiget reaktion som beskyttelsesmekanisme.

Guds vrede imod Adam og Eva var berettiget. Det var et tillidsbrud, hvor de viste større tillid til Fristeren end til Gud. Deres handlinger vidnede imod dem. Hos Profeten Ezekiel ser vi voldsomt stærke eksempler på, hvordan Gud ville lade sin vrede og harme gå ud over Israel, fordi de gjorde alt det onde, som Gud havde advaret dem om (f.eks. Ez 22:17-22).

Fra syndefaldets dag og frem til dommedag fører Gud et opgør med synden i verden og i mennesker. Han lod sin vrede ramme Jesus på korset da han døde stedfortrædende for os, men opgøret er ikke forbi så længe der er synd og ondskab i verden.

Vores problem er som Eva og Adams efterkommere, at vi er ramt af arven fra dem. Vi er vredens børn (Ef 2:3). Det skyldes, at det opgør med synden som Gud påbegyndte på syndefaldets dag først bliver fuldført på dommens dag. Mange har en opfattelse, at Gud var vred i GT, og at han er kærlig i NT. Det er forkert, for NT taler temmelig meget om den kommende vrede (Rom 1:18, 2:5, 2:8, 3:5; Ef 5:6; Kol 3:6; 1 Tess 1:10). Det er vel at mærke ord, der er skrevet efter at Jesus døde på korset under Guds vrede.

Gud/Jesus Kristus er den samme i går og i dag ja til evig tid (Hebr. 13:8).

Video svar— [Link til video](#) . For at åbne videoen - klik på knappen
'Ctrl+højreklik på musen'